

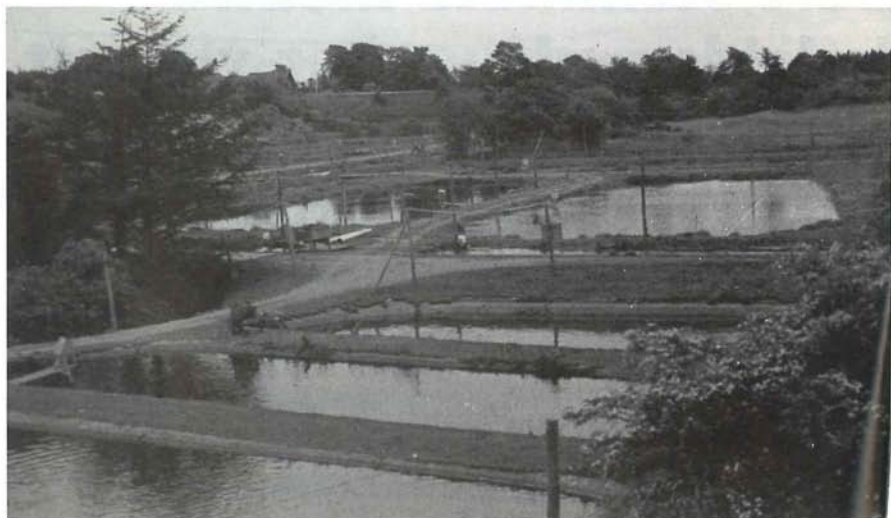
Deense milieu- wetgeving leidt tot quotering kweekvis

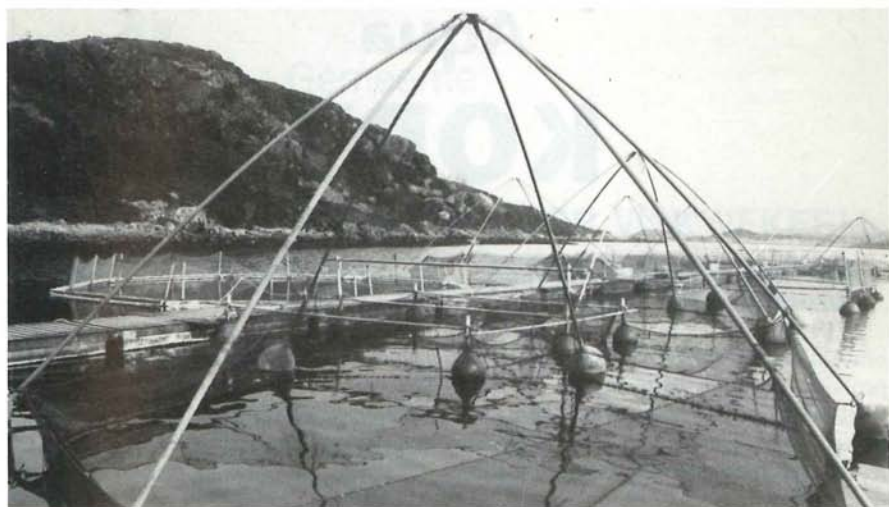
Sedert april 1989 is in Denemarken de milieuwetgeving voor de visteelt van kracht. Dit houdt in dat aan de hand van een drietal criteria de maximaal toegestane milieubelasting per bedrijf wordt vastgesteld. De Deense overheid heeft deze milieubelasting gekoppeld aan de maximale hoeveelheid voer die een viskwekerij per jaar mag gebruiken voor het kweken van zijn vissen. Deze nieuwe milieuwet kan desastreuze gevolgen hebben voor de visteelt in Denemarken omdat het voer, en daarmee ook de kweek van met name forel en paling

gequoteerd wordt. De vraag is of een dergelijk milieubeleid in de toekomst ook in Nederland gehanteerd zal worden. Na de inleiding van drs Janssen tijdens de themadag Visteelt en Milieu van het Nederlandse Genootschap voor Aquacultuur op 22 juni j.l. zorgden deze en andere zaken voor een pittige discussie tussen het panel en de aanwezige viskwekers.

Nederlandse viskwekers terecht ongerust ?

In Denemarken zijn ongeveer een 500 tal viskwekerijen die voornamelijk forel produ-

ceren. De totale productie lag in 1989 op 22.000 ton vis. 90 procent van alle forellekwekerijen werken volgens de vijvercultuur. Dit houdt in dat het teeltwater wordt betrokken van een riviertje. Het water wordt door de vijvers geleid en gaat vervolgens weer terug naar de rivier (zie tek). Het slagen van het kweekproces is dus afhankelijk van de kwaliteit van het inkomende water. Als gevolg van het verregaande milieubeleid dat in 1983 goed op gang is gekomen, is de waterkwaliteit in de riviertjes aanzienlijk verbeterd. Omdat de lozingen door de intensieve veehouderij en andere industrieën op het oppervlaktewater verminderden is ditzelfde water schoner geworden. Dit heeft geleid tot productieverhogingen binnen de forellenteelt. Deze productieverhogingen zijn echter noodzakelijk omdat de prijs van de Deense forel de laatste jaren, als gevolg van de concurrentie door de goedkope Noorse zalm, is gezakt. Daarnaast heeft de Deense viskweker enorm moeten investeren in waterzuiveringssystemen omdat de forelkweker zelf ook geen verontreinigd teeltwater meer mag lozen. De forellenkwekers moeten dus wel over-

gaan tot schaalvergroting en intensivering van de productie om hun hoofd boven water te houden. Deze productieverhoging is in de praktijk mogelijk geweest.

Problemen

Maar hier beginnen de problemen voor de Deense viskwekers.

In feite worden zij gestraft door het schone water dat zij nu kunnen gebruiken en de efficiëntere bedrijfsvoering die zij toepassen. Bij de bedrijfsanalyse worden zaken als waterverbruik, fosfaat-, en stikstofbelasting scherp gecontroleerd. Maar de productie van vis in de periode van 1983 tot 1988 (de magere jaren) is het uitgangspunt voor de nieuwe productie bepaling.

Enerzijds leiden de investeringen die gedaan zijn en worden om aan de waterkwaliteitsnormen te voldoen, tot een kleine prijsverhoging van de forel (vier procent). Anderzijds heeft men door de nieuwe regeling een productieverlies dat kan oplopen tot 60% ten opzichte van de bezetting in dit jaar. Dit betekent een grote strop voor de visteler. •